

Grønning: Efter dette Mellemspil i en Debat, der jo i øvrigt har været præget af nationale og udenrigspolitiske Spørgsmaal, kan det maaske være vanskeligt at skaffe Ørenlyd for et indrepolitisk Spørgsmaal, men naar jeg alligevel fører det frem her i Aften, er det, fordi jeg ved, at det er et Spørgsmaal, der har en meget stor Interesse for mange af dem, der dyrker Landets Jord, og som venter paa at faa Besked om, under hvilke Vilkaar denne Dyrkning skal foregaa i den kommende Sommer.

Som ærede Medlemmer ved, udløber den nuværende Kornlov med indeværende Aars Slutning, og da Rigsdagen formentlig først igen træder sammen i November Maaned, vil Rigsdagen blive stillet over for at skulle forny en Kornordning midt i et Høstaar, hvilket maa siges at være meget uheldigt. Og dobbelt uheldigt vil det være, om den nuværende Kornlov, der er behæftet med saa store Mangler, skulde opretholdes uændret langt ind i indeværende Høstaar. Ud fra denne Betragtning, som har Tilslutning i meget store Dele af Landbruget, har Det konservative Folkeparti rettet en Henvendelse til Landbrugsministeren om endnu i denne Samling at ville foretage saadanne Ændringer i Kornloven, at dens Forudsætning kan blive opfyldt fra den kommende Høsts Begyndelse.

Angaaende disse Forudsætninger skal jeg senere sige et Par Ord, men jeg ønsker straks at fastslaa, at den store Utilfredshed med Kornloven, navnlig for Byg og Havres Vedkommende, er særdeles velbegrundet. For Byg, der er den største Salgsartikel, har Prisen for Landmændene gennemsnitlig været 20, helt nøjagtigt 19 pCt. under Kornlovens Priser; Havre har ligget 16 pCt. herunder. Men naar Gennemsnitspriserne har ligget saa lavt, er det klart, at mange Landmænd for almindeligt Foderkorn har faaet betydeligt mindre. Da Kornlovens Priser ifølge Landbrugsministerens egne Udtalelser ved Kornlovens Behandling er fastlagt i Underkanten af Produktionsprisen og saaledes næppe har givet fuld Dækning for Dyrkningsomkostningerne, er det klart, at der her er Tale om et voldsomt Driftstab, som man lovmæssigt har paalignet store Dele af Landbruget, idet man ved den gennemførte Svineordning har hindret de paagældende Dele af Landbruget i at

udnytte Svineavl, hvorved der er paaført de paagældende Landbrug meget store Vanskeligheder.

Enhver vil umiddelbart kunne forstaa, at Driftstab af den Størrelse simpelt hen ikke kan bæres under de nuværende Forhold, og det er for at tilvejebringe sundere og mere rimelige Forhold paa dette Omraade, vi har rettet vor Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister. I denne Henvendelse.....

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg maa anmode om Ro i Salen; Medlemmer, der absolut vil føre Samtaler, maa forlægge disse til uden for Salen.

Grønning: I denne Henvendelse har vi ogsaa gjort opmærksom paa en Udtalelse fra Statsministeren i hans Tale paa den socialdemokratiske Kongres, hvor Statsministeren er gaaet ind for Tanken om, at Landbruget skal have en Pris for sine Produkter, som giver Dækning for Dyrkningsomkostningerne. Jeg ønsker derfor ogsaa over for den højtærede Statsminister at udtale, at det vil gøre et meget uheldigt Indtryk i Landbrugskredse, om den fornævnte af Statsministeren fremsatte Udtalelse kun er noget, der siges i en festlig Tale, men som der ikke handles efter, og hvis praktiske Resultat er blevet det, at Landbruget i Stedet for at opnaa Produktionsomkostningerne beklippes med indtil 20 pCt. af disse Omkostninger og altsaa maa tage et tilsvarende Tab.

I sit Svar til den konservative Rigsdagsgruppe udtaler Landbrugsministeren, at Kornloven ikke som af Rigsdagsgruppen antaget forudsætter, at de i Kornloven anførte Priser skal opnaas her i Landet, men kun tilsigter at skabe Mulighed for, at disse Priser kan opnaas. Denne Udtalelse, som er i Modstrid med de af Ministeren og Regeringspartiernes Ordførere udtalte Forudsætninger ved Kornlovens Behandling, gør det nødvendigt for mig med den højtærede Formands Tilladelse meget kort at citere, hvad disse Forudsætninger indeholdt, og hvordan de formuleredes.

Ved Forelæggelsen af Loven om Svine- og Kornordningen den 7. December 1937 fastslog Landbrugsministeren dette, Folketingsdagens Sp. 1774, hvor han som Moti-